

Warszawa, 19 wrzesień 2025 r.
KL/447/154/AM/2025

Pan
Michał Gramatyka
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z publikacją na stronach Rządowego Centrum Legislacji projektu ustawy o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w internecie (nr z wykazu UD 179, wersja projektu z dnia 29 sierpnia 2025 r.), Konfederacja Lewiatan, w załączeniu, przesyła stanowisko do projektu ustawy.

Z poważaniem



Marek Górski
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pani Marzena Sawicka – Dyrektorka Departamentu Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji

Załącznik: Stanowisko Konfederacji Lewiatan wobec projektu ustawy o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w internecie (nr z wykazu UD 179, wersja projektu z dnia 29 sierpnia 2025 r.)

member of



BUSINESSatOECD

member of



Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Stanowisko Konfederacji Lewiatan wobec projektu ustawy o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w internecie (nr z wykazu UD 179, wersja projektu z dnia 29 sierpnia 2025 r.)

Uwagi ogólne

Na wstępie Konfederacja Lewiatan pragnie wyrazić poparcie dla celu jaki przyświeca projektodawcy, jakim jest zwiększenie ochrony i bezpieczeństwa dzieci przed dostępem do treści dla nich nieodpowiednich.

Chcemy podziękować za uwzględnienie dotychczasowych, istotnych uwag Konfederacji Lewiatan w toku prac nad projektem ustawy, które racjonalizują obowiązki po stronie biznesu i jednocześnie przyczyniają się do stworzenia warunków przyjaznego dzieciom środowiska on-line. Uwagi, które zostały przedstawione poniżej, służą doprecyzowaniu pewnych obowiązków przewidzianych w ustawie, które są adresowane do przedsiębiorców.

Uwagi szczegółowe

Na wstępie warto zaznaczyć, że **Akt o usługach cyfrowych** ustanawia zharmonizowane ramy dla świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym, mające na celu stworzenie bezpiecznego, przejrzystego i godnego zaufania środowiska internetowego. Jego przepisy służą zarówno przeciwdziałaniu zagrożeniom społecznym i rozpowszechnianiu treści nielegalnych (w tym wynikających z dezinformacji), jak i skutecznej ochronie praw podstawowych. Z uwagi na bezpośredni charakter DSA, państwa członkowskie nie powinny wprowadzać dodatkowych krajowych przepisów prawnych pokrywających się z jego zakresem - z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w Akcie. Celem rozporządzenia jest bowiem zapewnienie spójnego i jednolitego stosowania przepisów przez wszystkich dostawców usług pośrednich w Unii Europejskiej.

W kontekście rozważanego projektu ustawy dotyczącego ochrony małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w internecie, z uznaniem dostrzegamy intencję ustawodawcy, by skutecznie chronić dzieci i młodzież przed zagrożeniami, jakie mogą występować w przestrzeni cyfrowej. Jest to cel ze wszech miar słuszny, jednak znajdujący już pełne odzwierciedlenie w przepisach prawa Unii. Warto zaznaczyć, że Akt o usługach cyfrowych wprost odnosi się do ochrony małoletnich jako jednego z priorytetów. Zgodnie z motywem 71, „ochrona małoletnich jest ważnym celem polityki Unii Europejskiej”. Przewiduje się, że dostawcy platform, z których korzystają osoby niepełnoletnie, powinni wdrażać odpowiednie, proporcjonalne środki - m.in. przez projektowanie interfejsów w sposób chroniący prywatność i bezpieczeństwo młodych użytkowników oraz poprzez stosowanie kodeksów postępowania i standardów ochrony dzieci online. Przepisy dotyczące tej kwestii zostały szczegółowo ujęte w art. 14, 28, 34 i 35 Aktu, a Komisja Europejska

member of



BUSINESS@OECD

member of



Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

proceeds currently **advanced work on guidelines concerning the application of art. 28**, based on the European strategy for a better internet for children. In this context, there is a real risk that **designing local regulations will result in unnecessary multiplication of provisions, undermining DSA and introducing ambiguities in interpretative provisions for entrepreneurs and authorities in the scope of what rules should be binding**.

Uwagi do projektu:

Art. 3 ust. 1.

Brak definicji “treści pornograficznych”

At the outset, it is worth noting that it is justified for the legislator to deviate from the application of the formulation “harmful content”. It creates a clear break with DSA and introduced requirements, which went beyond this act, contradicting the idea of uniform application of EU regulations and principles of a single market.

Simultaneously, we want to draw attention that in the further course, there is a lack of clear indication, what content may be entered into the register of domain names enabling access to pornographic content without prior verification of age. In the project, there was no definition of “**pornographic content**”, **of which art. 3 ust.1 speaks**. At the same time, there is a risk of interpretative ambiguities related to this, what materials are considered to be inappropriate for minors. Due to the lack of a legal definition and inconsistent jurisprudence, it may happen that pornographic content will be recognized, for example, offers representing products directed at adult recipients (e.g. erotic books, accessories supporting sexual health), which although related to erotica, do not pose the same risk for minors as audiovisual content disseminated by the pornographic industry.

Lack of certainty in the scope of the definition will lead to serious difficulties both for the authority making the decision, as well as for service providers online. Moreover, we are of the opinion that the assessment of whether certain content is pornographic should not be based on the individual interpretation of the authority, but on the concrete wording of the provision (so that the assessment does not have a negative impact on the activities of providers such as e.g. blocking services for the duration of proceedings in a situation where rules and criteria are not clearly defined).

In the justification of the law, reference was made to the judgment of the day 23 November 2010 (IV KK173/10), in which the Supreme Court held that pornographic content is: *„contained in a permanent form (e.g. film, photographs, magazine, books, images) or not (e.g. shows live) presentation of sexual activities of a human (especially showing of human genital organs in their sexual functions), and this both in the sense of non-contradiction with their biological*

member of



BUSINESS@OECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

ukierunkowaniem, jak i czynności seksualnych człowieka sprzecznych z przyjętymi w społeczeństwie wzorcami zachowań seksualnych”.

Definicja pojęcia „treści pornograficzne” zaprezentowana przez Sąd Najwyższy różni się od definicji zaproponowanej przez M. Filara, którego zdaniem treści mające charakter pornograficzny powinny charakteryzować się następującymi cechami:

- 1) powinny przedstawiać przejawy płciowości i życia płciowego człowieka;
- 2) powinny koncentrować się wyłącznie na technicznych aspektach płciowości i życia płciowego, z całkowitym oderwaniem od warstwy intelektualnej i osobistej;
- 3) powinny ukazywać ludzkie organy w ich funkcjach seksualnych;
- 4) główną intencją twórcy jest wywołanie podniecenia seksualnego u odbiorcy;
- 5) kryterium pomocniczym jest walor estetyczny – im jest on niższy, tym bliżej takim treściom do pornografii.

Jak wskazano powyżej, w procesie stosowania prawa przez organ orzekający nie jest zawsze konieczne wykazanie spełnienia wszystkich powyższych przesłanek.

Pomimo że uzasadnienie Sądu Najwyższego zauważa tę definicję, nie odnosi się do niej bezpośrednio i nie powiela jej. Zdaniem regulatora, stanowi to dowód na ocenny charakter treści pornograficznych, którego nie da się zamknąć w sztywne ramy definicji ustawowej bez szkody dla chronionego dobra jakim jest ochrona małoletnich. Równocześnie, warto zauważyć, że dotychczas o tym, co stanowi treści pornograficzne rozstrzygały sądy powszechne, w sprawach, które były analizowane miesiącami. W przypadku zaś procedury przewidzianej w art. 5 omawianej ustawy, o tym, co stanowi treść pornograficzną rozstrzygać ma regulator rynku telekomunikacyjnego w ciągu zaledwie kilku dni.

W uzasadnieniu ustawy przytoczono wskazany wyżej wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2010r. (IV KK173/10), w którym Sąd wyraził pogląd, że: *o tym, czy dana treść ma charakter pornograficzny rozstrzyga sąd, a nie biegły. Biegły, oczywiście wyraża swoją opinię jako hipotetyczny wpływ na konkretną osobę może mieć treść badana pod kątem tego, czy jest ona treścią pornograficzną, ale jest to opinia mająca charakter poglądowy i nie wiąże sadu, który kieruje się dostępną wiedzą, doświadczeniem życiowym i zapatrywaniami społeczeństwa w danym miejscu i czasie.* Powyższe zdaje się potwierdzać, że kwestie moralne i etyczne są subiektywne, a pozostawienie organowi oceny czy dana treść ma charakter pornograficzny, bez jasnych kryteriów, może tworzyć pole do arbitralności Prezesa UKE.

Niejasny katalog podmiotów objętych regulacją

Artykuł 3 przewiduje także inną istotną zmianę w stosunku do poprzedniego projektu. W poprzedniej wersji mowa była o „usługodawcy oferującym dostęp do treści”, natomiast obecnie użyto określenia „usługodawca umożliwiający dostęp do treści”. Zmiana ta może wydawać się uzasadniona - nie każdy serwis zawierający treści pornograficzne wprost je „oferuje” w tradycyjnym rozumieniu tego słowa. Niektóre pełnią jedynie funkcję dostawcy infrastruktury technicznej, a indywidualni użytkownicy zamieszczają w przestrzeni cyfrowej treści audiowizualne.

Pojawiają się jednak istotne wątpliwości co do potencjalnego zakresu zastosowania nowego sformułowania. Jego brzmienie może prowadzić do objęcia regulacją bardzo szerokiego kręgu podmiotów, co w praktyce nadałoby przepisom charakter niemal horyzontalny - obejmujący wiele kategorii usług, które dotychczas nie były utożsamiane z dystrybucją treści pornograficznych.

Przy obecnym brzmieniu, za „usługodawcę umożliwiającego dostęp do treści pornograficznych” mogłyby potencjalnie zostać uznane m.in.:

- serwisy pornograficzne,
- platformy wideo, na których zasadniczo publikowane są treści niepornograficzne, ale istnieje ryzyko, że użytkownicy zamieszczą materiały niezgodne z regulaminem,
- e-księgarnie oferujące literaturę erotyczną bądź książki edukacyjne nt. życia seksualnego,
- platformy z audiobookami, w tym zawierającymi treści o charakterze erotycznym,
- sklepy internetowe oferujące m.in. produkty erotyczne,
- fora dyskusyjne, niezależnie od ich głównej tematyki,
- operatorzy płatności obsługujący serwisy z treściami pornograficznymi (co rodzi pytania, czy pojęcie „umożliwiania dostępu” odnosi się również do usług finansowych),
- wyszukiwarki internetowe, szczególnie te, które nie stosują rygorystycznych filtrów treści,
- usługi chmurowe, usługi telekomunikacyjne,
- oraz inne serwisy, na których, celowo bądź przypadkowo, mogą pojawić się treści uznane za pornograficzne.

Z tego względu tak ważne jest opracowanie definicji treści pornograficznych, która pozwoli na zawężenie katalogu podmiotów i objęcie regulacją serwisów, których działalność rzeczywiście opiera się na udostępnianiu pobudzających seksualnie treści audiowizualnych, z którymi użytkownik może zapoznać się bezpośrednio i niezwłocznie, a nie np. e-księgarnii oferujących literaturę erotyczną.

member of



BUSINESSatOECD

member of



Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

W celu doprecyzowania definicji treści pornograficznych uzasadnionym byłoby dodatkowo przemodelowanie zakresu podmiotów odpowiedzialnych i wyraźne zaakcentowanie, iż chodzi o podmioty, których celem/ zamiarem jest rozprzestrzenianie treści pornograficznych. Na przykład: “usługodawcy, którzy pozwalają użytkownikom na generowanie, udostępnianie lub przysyłanie treści pornograficznych lub którzy publikują własne treści pornograficzne”.

W zakresie projektu ustawy powinny być uwzględnione wyłącznie platformy internetowe, które są uznawane za rozpowszechniające tego typu treści bądź treści przez nie oferowane stanowią w istotnej części treści pornograficzne. Pozwoliłoby to skutecznie wyłączyć z zakresu ustawy usługi niepowiązane bezpośrednio z tego typu działalnością, jednocześnie uwzględniając te, które budzą obawy polskich organów regulacyjnych.

Pragniemy podkreślić, że definicja platform internetowych jest zapisana w DSA, a wiele platform pornograficznych, których dotyczy ustawa, spełnia również kryteria bardzo dużych platform internetowych – stąd nasze pragnienie, aby zachować zgodność z szerszymi ramami UE.

Art. 4

Rygorystyczne podejście do weryfikacji wieku niezależnie od poziomu ryzyka

W przypadku stosowania weryfikacji wieku zgodnie z nowym projektem usługodawca musi zapewnić co najmniej dwie metody weryfikacji wieku, które będą łatwe w użyciu, dostępne w sposób ciągły, a także dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oraz użytkowników nieposługujących się językiem polskim. Metody te powinny opierać się na danych pochodzących z wiarygodnych źródeł, być trudne do obejścia przez przeciętnego użytkownika oraz “w miarę możliwości” interoperacyjne z innymi usługami. Co więcej, wprost wskazano, że muszą one odpowiadać wymogom art. 8 ust. 2 lit. c rozporządzenia eIDAS (dot. wysokiego poziomu bezpieczeństwa w kontekście systemu identyfikacji elektronicznej).

W praktyce, aby sprostać tym wymaganiom, usługodawca będzie zmuszony stworzyć **złożoną, inkluzywną, interoperacyjną i bezpieczną infrastrukturę**, obsługującą co najmniej dwa sposoby sprawdzania wieku. Choć tak rygorystyczne podejście można uznać za zasadne w przypadku serwisów udostępniających jednoznacznie pornograficzne treści, to jego bezwzględne stosowanie względem usługodawców innych kategorii wskazanych w poprzednim punkcie wydaje się nadmiarowe i może wskazywać na potencjalną nadregulację.

W kontekście postulatu zapewnienia najwyższego stopnia ochrony danych osobowych i prywatności użytkowników - przy jednoczesnym wymogu weryfikacji wieku w trybie

member of



BUSINESSatOECD

member of



Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

ciągłym - warto zwrócić uwagę na szereg praktycznych trudności, które mogą pojawić się na etapie implementacji, szczególnie w świetle obecnego brzmienia art. 3 oraz szerokiego rozumienia kryterium „umożliwiania dostępu do treści”. W przypadku braku stałego konta użytkownika, realizacja weryfikacji w trybie ciągłym wymagałaby stosowania zaawansowanych technologii śledzących (*tracking*), umożliwiających ponowne rozpoznanie użytkownika po jego powrocie na daną stronę internetową - nawet po uprzednim jej opuszczeniu. Przykładowo: użytkownik A odwiedza serwis, przechodzi procedurę weryfikacyjną, po czym opuszcza stronę, a następnie po upływie określonego czasu - wraca. Weryfikacja w trybie ciągłym oznaczałaby konieczność jego automatycznego rozpoznania jako osoby już zweryfikowanej. Takie rozwiązania techniczne, choć potencjalnie uzasadnione w przypadku witryn stricte pornograficznych, w przypadku serwisów o znacznie szerszym profilu (np. księgarnie internetowe, platformy e-commerce czy sklepy internetowe, na których mogą występować treści, które mogą zostać skojarzone z pornografią np. literatura erotyczna) prowadziłyby w praktyce do znacznych utrudnień operacyjnych, wyższych kosztów prowadzenia biznesu online, a nierzadko - zwłaszcza w przypadku małych firm nieposiadających zaplecza IT - do paraliżu serwisu.

Alternatywą dla modelu ciągłej weryfikacji byłoby wprowadzenie weryfikacji powtarzalnej, tj. realizowanej przy każdorazowym wejściu użytkownika na stronę. Tego rodzaju podejście ogranicza konieczność śledzenia, ale jednocześnie wymaga każdorazowego przeprowadzania procedury weryfikacyjnej, co skutkuje znacznym obniżeniem wygody korzystania z serwisu i może prowadzić do odpływu użytkowników, ograniczenia dostępności usług.

Przy szerokim i nieprecyzyjnym rozumieniu pojęcia „usługodawcy umożliwiającego dostęp do treści” oraz konieczności wdrożenia jednego z powyższych, złożonych modeli weryfikacji pojawia się ryzyko o nadmierne obciążenie szerokiego grona podmiotów prowadzących działalność online. Co więcej, można spodziewać się, że nowa regulacja przyjęta w obecnym kształcie najsilniej uderzy w polskich przedsiębiorców, przede wszystkim tych z sektora MŚP. Nie dysponując odpowiednimi zasobami ekspertów z dziedziny ICT firmy te najpewniej napotkają duże trudności w dostosowaniu swoich stron internetowych do złożonych wymogów weryfikacji wieku przewidzianych w ustawie. Pojawiają się więc uzasadnione wątpliwości co do proporcjonalności projektowanych wymogów względem zakładanych celów regulacyjnych, zwłaszcza w odniesieniu do usług o zróżnicowanym charakterze i treści.

Co więcej, art. 4 projektu wymaga zapewnienia metod weryfikacji pełnoletności użytkownika (co zostało potwierdzone również w uzasadnieniu, gdzie jednoznacznie wyklucza się możliwość stosowania metod opartych wyłącznie na szacowaniu wieku - o ile nie dają one gwarancji skuteczności). Tak rygorystyczne podejście stoi jednak w sprzeczności z wytycznymi Komisji Europejskiej dotyczącymi stosowania art. 28 rozporządzenia DSA, w których wyraźnie dopuszcza się stosowanie metod szacowania (przy zapewnieniu

odpowiedniego poziomu ochrony i skuteczności) jako proporcjonalnych do poziomu ryzyka danej usługi. W tym kontekście warto zwrócić uwagę na potencjalnie bardzo negatywne skutki połączenia wymogu weryfikacji wieku niezależnie od ryzyka z szeroką definicją „usługodawcy umożliwiającego dostęp do treści”. Takie podejście prowadzi do zrównania obowiązków bardzo różnych podmiotów - np. internetowej księgarni i portalu zawierającego wyłącznie treści pornograficzne - pomimo istotnych różnic w charakterze działalności, profilu odbiorców, skali ryzyka oraz potencjalnych skutków ekspozycji na nieodpowiednie treści.

Dlatego w naszej ocenie, polski ustawodawca powinien wzorem wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących stosowania art. 28 DSA, **przyjąć podejście oparte na stopniowaniu środków ochrony w zależności od poziomu ryzyka zidentyfikowanego na danej platformie**. Oznacza to wprowadzenie zróżnicowanych **metod sprawdzania wieku, adekwatnych do skali ryzyka, jakie dana usługa może stanowić dla nieletnich użytkowników**.

W szczególności, **estymacja wieku**, przy zastosowaniu odpowiednich zabezpieczeń, **powinna być uznana za wystarczającą w sytuacjach, w których zidentyfikowane ryzyko usługi zaklasyfikowane będzie jako średnie**.

Dotyczy to przypadków, w których:

- ryzyko nie jest na tyle wysokie, by uzasadniało zastosowanie wskazanej powyżej pełnej procedury weryfikacji wieku;
- a jednocześnie nie jest na tyle niskie, by uzasadniać całkowity brak ograniczeń dostępu lub ograniczenie oparte wyłącznie na oświadczeniu użytkownika bez jakiegokolwiek formy weryfikacji.

Takie podejście pozwoliłoby na zachowanie właściwej proporcji pomiędzy celem regulacji (ochroną małoletnich) a realiami funkcjonowania różnorodnych platform cyfrowych, których charakter, treści i profil użytkowników mogą się istotnie różnić. Jednocześnie umożliwiłoby dostawcom usług wdrażanie rozwiązań technicznych w sposób racjonalny i dostosowany do rzeczywistego poziomu zagrożeń.

Należy wziąć pod uwagę doświadczenia polskiego rynku w zakresie weryfikacji wieku przez serwisy VOD w celu ochrony małoletnich, co ma miejsce na podstawie samoregulacji branżowej poddawanej regularnie kontroli przez regulatora, jakim jest KRRiT. Już w roku 2014 przedsiębiorcy dostarczający usługi audiowizualne przez internet przyjęli stosowny Kodeks dobrych praktyk określający sposób ochrony małoletnich oraz metody weryfikacji wieku. Obowiązki podmiotów VOD w tym zakresie wynikają z przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. Kryterium wynikającym z ustawy, jak i Kodeksu dobrych praktyk jest skuteczność stosowanych mechanizmów bez narzucania konkretnego rozwiązania technicznego. Dobór właściwego rozwiązania przez usługodawcę wynika z indywidualnego charakteru serwisu czy

member of



BUSINESSatOECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

możliwości technicznych. Weryfikacji podlegać może określony użytkownik, o ile dany serwis udostępnia możliwość logowania lub każdorazowa wizyta. Wiek weryfikowany może być m.in. przez pobierane dane o kontrahencie (o ile usługa jest świadczona na podstawie umowy), systemy kontroli rodzicielskiej czy np. systemy płatności dostępne dla osób pełnoletnich. Skuteczność samoregulacji była parokrotnie weryfikowana przez regulatora i każdorazowo opinia na temat stosowanych mechanizmów była bardzo dobra (skuteczność na poziomie ponad 99%).

Art. 10

Warto zauważyć, że z obecnym brzmieniem projektu, dostawca usługi dostępu do internetu jest zobowiązany do nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wpisanych do rejestru przez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie później niż w terminie 48 godzin od momentu dokonania wpisu.

W praktyce oznacza to, że decyzja Prezesa UKE o uznaniu, iż dana strona internetowa umożliwia dostęp do treści pornograficznych bez uprzedniej weryfikacji wieku, skutkować będzie jej całkowitym zablokowaniem. W kontekście wcześniej wskazanego ryzyka związanego z potencjalnie szerokim i nieprecyzyjnym zakresem zastosowania przepisów - taki zapis należy uznać za wysoce ryzykowny. Nietrudno wyobrazić sobie sytuację, w której błędna kwalifikacja treści (np. uznanie za pornograficzną ilustracji zamieszczonej na okładce poradnika dotyczącego zdrowia seksualnego) prowadzi do całkowitej blokady funkcjonującego legalnie sklepu internetowego lub platformy e-commerce. W rezultacie przedsiębiorca zostaje pozbawiony możliwości prowadzenia działalności gospodarczej, często bez realnej możliwości wcześniejszego odniesienia się do decyzji organu.

Co istotne, czas na rozpatrzenie sprzeciwu abonenta nazwy domeny wpisanej do rejestru, Prezes UKE ma aż 14 dni, co w praktyce może oznaczać nawet dwutygodniowy paraliż działalności firmy. Dla wielu przedsiębiorców wiąże się to z zaburzeniem ciągłości prowadzonego biznesu, a tym samym poważnymi stratami finansowymi. Należy również uwzględnić, że ewentualne dochodzenie roszczeń przed sądem powszechnym może wydłużyć ten okres o kolejne miesiące.

member of



BUSINESS at OECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy